

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 13.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940337904/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

skriver til sine Veninder, den dristige Hengivelse til Øieblikkets Indskydelser, hun i saadanne Breve med ungdommelig Naturlighed overlader sig til. Jeg har virkelig tænkt mig denne Verindes hele Personlighed, og med Villie ignoreret enhver anden Læser, imens jeg skrev.»

Den unge Forfatterinde har ikke været uden Betænkelighed ved at overgive til det store Publicum hvad hun hidtil havde gjort i sine stille Tanker. Men hendes Betænkelighed var ikke Frygt for Bogens mulige Skjæbne i et dømmende Publicums Hænder; den var Frygt for, at hendes Fordring paa at læses kunde være Ubeskedenhed eller Indbildskhed. Hendes Undskyldning i denne Henseende lyder saaledes: »Det er dog saa naturligt at elske Det, man har baaret i sin Sjæl, Det, man erkjender for Aand af sin Aand, og Liv af sit Liv, og at man ønsker at see det træde ud i Virkeligheden, for at det, om muligt, kunde gjøre Andre den samme Glæde, det har gjort os selv. Det er saa nedtrykkende, altid at modtage, og aldrig at give.»

Med det Ønske, at Gaven, som kommer fra et rigt Hjerte og fra rige Evner, maa finde en velvillig Modtagelse, slutter jeg de indledende Ord, som jeg ikke blot havde *paataget* mig at skrive, men hvis Frembærer jeg maatte ønske at være.

J. L. Heiberg